

skulde han have gjort i Løbet af disse fire Aar; i den Tid har der været rig Anledning til det. Det nationale vil her i Landet sige, at vi gør det saa godt for de store, brede Befolkningslag, at alle Mennesker har det daglige Brød. Det har det ærede Medlem og hans Parti forsømt at arbejde med paa i de fire Aar; der nu er gaaet, og derfor synes jeg, det er ganske ved Siden af nu at komme og tale om nationale Spørgsmaal; det hører ingen Steder hjemme. Der er ikke noget nationalt Spørgsmaal her i Landet, der ikke først og fremmest munder ud i dette, at Arbejderbefolkningen, Husmandsbefolkningen, de smaa næringsdrivende skal have bedre Vilkaar, saaledes at de ogsaa kan føle sig som Mennesker og faa Del i Livets og i Kulturens Goder. Det har de Herrer fra den Side ikke villet være med til, og det synes jeg er deres Ansvar under disse vanskelige Forhold.

Nu kommer de og taler om, at man skulde have Samlingsministerium eller, som det ærede Medlem fra Æbeltoft nu siger, en Delegation. Det er noget sent, de Herrer kommer med den Ting. Man kan ikke have Samlingsministerium, naar man ikke har noget at samles om. Det første, man skal have at samles om, er Maalet, det er Programmet. Har man ikke det, ja, saa kan det saamænd være det samme med et Samlingsministerium. At sætte Mænd af forskellig Livsanskuelse, som til daglig maalet hinanden Skæppen fuld, sammen i et Ministerium vilde dog være det mest uhyggelige, der kunde tænkes; det vil jeg for mit Vedkommende under ingen Omstændigheder være med til.

Det ærede Medlem (N. Neergaard) siger nu, at vi burde have en Delegation. Det lyder løjerligt, at man skulde anskaffe en Delegation her i Landet nu, da man i andre Lande, hvor Delegationer er historiske og meget gamle, afskaffer dem. Nu er det vist ikke Tidspunktet at indføre noget saadant her i Landet, og i hvert Tilfælde er det ikke Tidspunktet at indføre det saaledes, som det ærede Medlem foreslog: at Halvdelen af Delegationens Medlemmer skulde vælges af Folketinget og den anden Halvdel af Landstinget. Det vilde være fuldstændig at forfuske Folketingsparlamentarismen, som vel dog maa være det bærende og det blivende politiske Grundlag her i Landet. Det vilde — synes jeg — være ganske bagvendt. Det havde været rimeligt,

om Venstre efter Valget havde sagt som saa: Før Valget har vi kritiseret Ministeriet; da bekæmpede vi det, fordi vi ventede, vi kunde skaffe os et Flertal ved Folketingsvalget den 22. April. Men efter det Valg, hvorved det viste sig, at de ikke fik Flertal, vilde det være mere naturligt, synes jeg, om det ærede Medlem fra Æbeltoft havde sagt: Nu har Vælgerne dømt; nu har de afgjort, hvem der skal danne Regering her i Landet, og saa vil vi fuldt ud støtte den, indtil der kan komme rolige Forhold, hvor vi muligvis kan faa et andet Flertal. Det havde været et fornuftigt Standpunkt, synes jeg, og deri vilde der have været noget af den gamle Glans, som i tidligere Tid stod om Venstre. Men det ærede Medlem fra Æbeltoft, det ærede Medlem fra Ringkøbing (J. C. Christensen) og det ærede Medlem fra Assens (Klaus Berntsen) har forsømt at gøre en god Gerning; de har forsømt at vise, at det, de har lært paa Højskolerne, de mange Fædrelandssange og den store Indsigt i Historien, ogsaa kunde omsættes i demokratisk Handling, og at de har forsømt dette i den nuværende Situation, synes jeg, er deres Ansvar.

Hvorfor man nu skulde gaa til at danne et saadant Overministerium, som det ærede Medlem fra Æbeltoft vil have dannet, indser jeg aldeles ikke. Det ærede Medlem fra Middelfart (Slengerik) sagde i Lørdags, at man kunde maaske danne et Udvalg her fra Folketingets Side, et Udvalg, der kunde være vejledende. Ja, det var der naturligvis ikke noget i Vejen for, hvis vi virkelig skal have et nyt Udvalg. Men vi har da for øvrigt Finansudvalget, som Ministeriet hidtil i mange Aar har raadført sig med, og jeg synes, det var naturligt, at det vedblev at fungere paa samme Maade. Om det nu bliver det ene eller det andet Udvalg, kan være ligegyldigt, men en Delegation, som skulde give Landstinget den samme Indflydelse som Folketinget, kan jeg ikke se nogen Grund til at gaa med til. Det maa fremdeles gælde i alt Fald i denne Sal, hvad et af Folketingets bedste Hoveder, afdøde Hørup, har sagt: Der skal ikke være nogen over og ingen ved Siden af Folketinget!

Formanden: Det ærede Medlem, der nu talte, beklagede sig — og sikkert med Rette — over, at der manglede Arbejdslokaler for Folketingets Medlemmer her i Bygningen. Jeg vil i den Anledning gøre opmærksom paa, at de Lokaler, som